

TRIBUNA

ROSA GILI CASALS

Consellera general del grup parlamentari socialdemòcrata

Un equipament indispensable

El passat 8 de maig, durant la sessió del Consell General de preguntes al Govern, el grup parlamentari socialdemòcrata es va interessar pels motius pels quals el nostre hospital no disposava d'un aparell de ressonància magnètica.

La ministra de Salut va defensar la situació referint-se al fet que l'hospital treballava en estreta col·laboració amb centres de radiologia privats. Sobre aquesta col·laboració privada no hi tindríem res a dir si no fos perquè sabem que aquest dispositiu no és suficient per respondre a les necessitats del país.

Segons ens consta, al nostre país, algunes proves que requereixen anestèsia, sedació o altres necessitats especials no es poden realitzar de manera ambulatoria als pacients, és a dir a les consultes privades. Per tant, en no disposar de l'equipament al nostre hospital, no podem fer aquestes proves als pacients del país.

Les consultes privades que disposen d'aquest aparell, per raons òbvies, no poden realitzar proves a pacients ingressats al servei d'unitat de cures intensives.

Tampoc ho poden fer en intervencions pediàtriques o altres que requereixin sedació, ni tampoc estan habilitades a actuar en casos d'urgències en no disposar de les infraestructures hospitalàries i professionals necessàries tenint en compte que en aquests casos pot haver-hi complicacions diverses que requereixin anestesistes, pediatres o qualsevol altre servei d'urgències.

També és greu que no es puguin realitzar ressonàncies magnètiques ni a les tardes, ni a les nits, ni els festius ni els caps de setmana per la senzilla raó, totalment legiti-

ma, que les consultes privades estan tancades. Resulta que en molts casos d'urgències en els quals seria més indicat fer una ressonància s'acaba fent un TAC per no disposar de l'aparell en el recinte hospitalari.

Cal saber que un aparell de ressonància magnètica és una eina de base per a múltiples diagnòstics. És una tècnica d'exploració radiològica que proporciona un contrast molt més gran entre els diferents teixits tous del cos que el que aporta la tomografia computada (TC), popularment coneguda com a TAC. Així doncs, és especialment útil en neurologia (per a patologies al cervell), l'aparell músculo-esquelètic, el sistema cardiovascular, i detecció i seguiment de càncers (oncologia). Per tant, per a algunes patologies, és un aparell que cal tenir disponible les 24 hores del dia en qualsevol hospital i encara més a Andorra, en el qual s'assisteix molts accidentats del món de l'esquí.

No entenem com pot ser que el nostre hospital, del qual tots podem ser usuaris en algun moment, no tingui els equipaments, entenem, necessaris. Per als nostres ciutadans, per als nostres turistes, per als nous inversors estrangers en els quals gastem tants recursos perquè vinguin a Andorra a disposar d'una sanitat de qualitat i ben equipada.

Davant d'aquesta situació, la senyora ministra ens va replicar dient que tampoc no disposàvem d'altres equipaments com poden ser un PET Scan o altres màquines de diagnòstic "innovadores"; donant a entendre que sempre hi haurà un nou equipament al mercat sanitari del qual no disposarem.

Cal dir que, en paraules de la mateixa ministra, cada any

es practiquen 7.400 ressonàncies magnètiques a Andorra, cosa que no fa res més que demostrar-nos que aquest aparell és d'ús corrent en el món sanitari i que en cap cas estem parlant d'un prototip de l'enginyeria mèdica. Tampoc ens va convèncer l'argument que no sabríem on col·locar l'aparell dins del recinte hospitalari i el pseudo-problema que hauríem de fer formacions al nostre personal de radiologia.

Un aparell d'aquest tipus és car, sens dubte, però s'ha de tenir en compte que és una inversió amortitzable a mitjà termini gràcies als pagaments de les prestacions per part dels pacients.

Com a usuària, ser conscient d'aquesta mancança em preocupa i m'imagino que tota la ciutadania, un cop as-sabentada, ho veu igual; i malgrat que la senyora ministra no ho va reconèixer en la darrera sessió del Consell General, sabem que hi havia hagut, no fa tant temps, la voluntat d'adquirir aquest aparell i per raons que no han transcendit mai públicament aquesta compra no es va acabar concretant.

Disposar d'un sistema de sanitat públic eficient i de qualitat és una necessitat imprescindible en qualsevol país desenvolupat. El cost de la vida humana no ha de tenir preu i per tant entenem que en l'àmbit de la sanitat no ens podem permetre escatimar recursos. Parlem de mitjans tècnics que ens han de servir per salvar vides o en tot cas per actuar de manera immediata i posant tots els recursos disponibles en qualsevol urgència mèdica.

I demanar que l'hospital gaudeixi d'aquest servei no és fer alarmisme, és fer la nostra feina d'oposició responsable que té com a deure controlar les actuacions del Govern.

Només defensem una millora del sistema sanitari andorrà.